

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Просвѣтно Икономическо Дружество „Варненски Коренякъ“

Броя
1 лв.

Год. абонаментъ 25 л.
Излиза ежесечно.

Редакция и администрация въ
клуба—Варна, 6 Септември, 29.

Обявление се приематъ
по споразумение.

Броя
1 лв.

СЪДЪРЖАНИЕ:

На родний градъ — Вл. Ж. — Дружественъ животъ. — Общински въпроси. — Нуждитъ на основнитъ училища К. — Общината и износа на грозде Г.С.Б. — Бюджета на общината. — Домакински училища — Кехайовъ. — На вниманието на всички — К. — Спортни игрища — Г.С. — Гоститъ Италианци — Пристигането на Българския архиеп. Симеонъ и гръцкия Калиникъ въ Варна презъ 1874 год. — Колона на читателя—Хроника.

Вл. Живковъ.

На родний градъ.

Обичамъ родний градъ кждето,
Най-хубави сѣмъ дни живѣлъ —
Де вечний шепотъ на морето.
Приспивната ми пѣсенъ пѣлъ.

Дѣхътъ обичамъ на липитъ,
Кога презъ лѣто тамъ цѣвтятъ,
И пѣлнятъ с'ароматъ гърдитъ
И всѣка улица и кѣтъ.

А есенъ, щомъ като листата,
Посърнали, упадватъ вредъ
И жълтий погледъ на тревата,
Допълня изгледа имъ блѣдъ,

Обичамъ в'морската градина
Да бродя азъ усамотенъ,
И спомнямъ хубави години
На радостенъ, животъ и блѣнъ.

Дни мили на безгрижна младостъ,
На обща охолностъ — прогресъ —
Дни свѣтли, на сѣщинска радостъ
Що тѣй оскждна вредъ е днесъ!

Жестока бѣ много сѣдбата
Надъ родний градъ—сѣдба коварна...
Но свършена не е борбата
За тебъ О, родна, скѣпа „Варна“!

Варненци,

Д-во „Варненски Коренякъ“ е на всички.
Сплотете се около него да работимъ за
опазване интереситъ и въздигане скѣпата
за всички ни Варна.

Четете в. „Варненски Коренякъ“

ДРУЖЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ.

Отиде си месецъ августъ — заедно съ него и курорта.
Следва съ настѣпването на есенъта и дружествения жи-
вотъ да се съживи. Така е ставало всѣка година и презъ
тази ще бѣде сѣщото.

Обаче, отъ година на година всичко се измѣня. И презъ
настѣпващата въпроситъ засѣгащи Варна и „Варненски
Коренякъ“ стоятъ сѣвсемъ иначе. Всѣка нова година вар-
ненци се убеждаваме, че градскитъ ни работи и интереси
все повече се затрудняватъ, все повече изпадатъ въ хищ-
ни и неопитни рѣце.

Заедно съ това, значението на „Варненски Коренякъ“
изпѣква, увеличава се и отговорността му въ третиране
на общественитъ въпроси.

Естествено, това увеличава задълженията на друже-
ственитъ членове и изисква все повече и повече интересъ
отъ тѣхъ къмъ дружественитъ дѣла.

Настоятелството на Д-вото се обръща къмъ всички
членове и апелира да стѣгатъ редоветъ си; да иматъ близ-
ко до сърцето си всички усилия, които се полагатъ чрезъ
„Варненски Коренякъ“, за да бѣдемъ полезни на себе си
и на своя градъ.

На 9 августъ се отпразднува дружествения празникъ.
По традиция въ църквата Св. Никола (Св. Арх. Михаилъ
се ремонтира) отслужки се панахида за починалитъ дру-
жествени членове и молебень за преуспѣването на на-
шето д-во.

Наза хубави думи за дейността на д-вото свещеникъ
хр. попъ Михайловъ, който подчерта особено развитата
благодарителна дейностъ презъ миналата отчетна год.
Присѣтствуващитъ членове, на чело съ знамето оти-
доха до църквата и пакъ се върнаха въ клуба.

Следъ това, всички групово се отправиха за катедрал-
ната църква Св. Богородица, кждето присѣтствуваха на
молебена за освобождението на града ни.

Дружествениятъ секретаръ Г. С. Балабановъ отъ име-
то на Д-вото поздрави г. Кмета по случай тоя свѣтълъ за
насъ день.

Така се отпразднува скромно и задушевно тази го-
дина дружествениятъ ни празникъ и едновременно празд-
никъ на всички варненци — освобождението на Варна.

Съобщава се на всички дружествени членове, че вре-
менно изпълняющъ длъжността чиновникъ при Д-вото е
повѣрена на г. В. Кехайовъ.

Нека всички кореняци го посрещатъ добре и го
улесняватъ при изпълнение възложената му мисия.

Стариятъ дружественъ чиновникъ Георги Обрешковъ,
поема друга работа въ София.

Настоятелството въ изпълнение на своята дейна програ-
ма ще организира отъ 1 ноември т. г. изнасянето на попу-
лярни беседи изъ областта на стопанскитъ и др. съвпадащи
съ целитъ на дружеството въпроси.

Умоляватъ се дружественитъ членове подготвени по нѣ-
кои отъ тия въпроси да се отнесатъ до дружествения се-
кретаръ.

Беседитъ които ще се изнасятъ публично ще бѣдатъ
на теми: мерки за стопанското повдигане на града: лозарство,
овощарство, общинска политика. Идейна програма на д-во
Коренякъ и др.

Презъ месецъ августъ въ дружествената каса сѣ
постѣпили следнитъ суми:

1. Членски, вѣтѣпителни вноски и случайни 1436 лв.
2. Посмъртна каса 1280 лв.
3. Устави 10 лв.
4. Кореняшки домъ 114 лв.

Всичко 2840 лв.

Общински въпроси.

Отъ това мѣсто ние винаги сме изтъквали, че въпроситѣ около нашата община трѣбва да се поставятъ ясно и добросъвестно да се разрешаватъ.

Въ интереса на града това да се разбере не се изисква много умъ, нито голѣма политическа зрѣлостъ. Достатъчно е народнитѣ избраници да се почувствуватъ като такива, а не орждия на своитѣ партии и вътрешно партийни борби.

За съжаление нашата действителностъ всѣки день ни убеждава, че нашитѣ народни избраници — представителитѣ на политическитѣ партии сж безнадеждно заслѣпени. Тѣ фактически сж болни, за да не виждатъ, да не разбиратъ злинитѣ които принасятъ.

Какъ да си обясниме глупоститѣ, които ежедневно ни се поднасятъ отъ наши отговорни държавници около нѣкаква министерска промѣна, която вече стана смѣшна и дотегна на всички.

Варненци какъ да си обяснимъ онова което става около управлението на нашия градъ?

Следъ близкото минало, което се характеризира съ безогледно опозиционерство, днесъ при наличността на отскорошна управа, историята се повтаря, зрелищата сж на дневенъ редъ.

И това е вече резултатъ на вътрешни партийни борби изключително на лична почва и отъ мѣста и лица отъ кждето най-малко се очакваше.

Ние не вървахме, въпреки всички задкулисни борби и интриги, които спѣватъ болшинството отъ първитѣ дни. Все очаквахме благоразумието да наддѣлѣе, като голѣмитѣ общински интереси бждатъ пощадени.

Обаче не било така. Партийнитѣ инстинкти и нрави винаги най-малко сж държали смѣтка за общественитѣ нужди.

Следъ като се даде на Варна една неудачна управа, сега сжшитѣ хора, едва следъ нѣколко месеца, настойчиво искатъ и правятъ декларации въ общинския съветъ за бламираието ѝ.

Но въпроса не е тамъ. Тѣй както се постъпва, преди всичко страдатъ интереситѣ на общината, а всички съветници именно въ името на тия интереси сж избрани.

Нека най-после това се разбере. Не е хубаво, срамно е което става.

Ние, които имаме основание и право най-малко да щадимъ партийнитѣ управления, признай по начало като пакостни, апелираме за едно поне относително благоразумие.

Нека тия които се борятъ въ своитѣ партии не вършатъ това за смѣтка интереситѣ на цѣль градъ, единствената вина на чийто жители е, че сж ги избрали.

Инакъ остава въ сила народната поговорка:

Повѣрили сж имъ държава и градъ да управляватъ, когато себе си и своитѣ слабости и страсти не могатъ да обуздайтъ.

Варненци още ли не разбрахте. Не се ли отнася до Васъ онова което става въ общинския съветъ?

Или пакъ слѣпешката давайте гласа си на партийнитѣ жонгльори.

Въпроса не се отнася до хората. Тѣ сж роби на своитѣ партии.

Общината и износа на грозде.

Износа на грозде за насъ е единъ жизненъ въпросъ.

Много сж условията които подтикватъ болшинството варненски граждани да отглеждатъ парче лозе и да очакватъ насжщия си отъ неговия плодъ.

И този плодъ не може да оправдае трудътъ и разходитѣ по него, освенъ ако отиде тамъ кждето се търси.

А той се търси и намира относително задоволителна цена на чуждитѣ пазари.

Следователно износа на грозде отъ Варна е една грижа, единъ въпросъ, който постоянно трѣбва преди всичко да занимава нашата общинска управа.

Действително последната, кога по малко, кога повече проявява интересъ, все прави нѣщо въ тази областъ, обаче това не почита на опредѣленъ планъ на системни грижи и се явява недостатъчно.

Желателно се явява въ тази насока и самитѣ лозарски организации като Лозарското д-во и дветѣ кооперации „Димятъ“ и „Мискетъ“ да работятъ постоянно и изискватъ онова, което може да се направи.

Така по настояването на лозарското д-во Общинския съветъ има решение да се уреди изложба въ града отъ 18—25 септември на българското грозде, (овошки) овощни дръвчета и др.

На панаира въ Виена изпратени сж заедно съ рекламнитѣ за курорта и такива за нашето грозде.

Обаче за да се пропагандира износа на варненскитѣ „Димятъ“ и се организира по начинъ за да се избѣгнатъ миналогодишнитѣ дефекти, необходимо е общината да положи грижи.

Именно:

1. Въ българския павилионъ на Виенския панаиръ обезателно „Варненския Димиятъ“ да бжде представенъ по начинъ, като специаленъ варненски сортъ.

2. Общината да пожертвува известни срѣдства и направи чрезъ нашитѣ търговски аташета реклами за Варна като курортна станция и гроздо-лечебница, главно пропагандирайки нашето грозде.

Това да стане презъ текущия месецъ септемврий.

3. За изложбата въ града отъ 18—25 т.м., да се публикуватъ обявления и реклами обезателно въ чуждата преса: Германия, Австрия, Чехославия, Полша и др.

4. Презъ време на изложбата да се направятъ хубави снимки, които да се изпратятъ въ чужбина. Сжщитѣ ще послужатъ за помѣстване въ рекламнитѣ проспекти на града.

5. Относно тукашнитѣ улеснения износа, общината следва въ лозовия разсадникъ да устрои курсове за манипулиране, които да траятъ поне 10 дни, на смѣни.

6. Въ тѣзи курсове да се приематъ предимно по-млади жени и момичета, които ще бждатъ по-възприемчиви и експедитивни.

7. Въ курса практически да се работи, като се манипулира

общинското грозде за продажба тукъ.

8. За следвалитѣ курса да се издадатъ специални карти, за да се избѣгнатъ приемането на работници такива, които грозде не сж пипали.

9. Да се подбере единъ вагонъ общинско грозде и изпрати чрезъ нѣкоя отъ мѣстнитѣ кооперации, които изнасятъ.

Това да стане въ първитѣ дни на износа за поощрение кооперативния начинъ на работа.

Изправянето на пѣтищата да се извърши на време и по възможностъ въ повече тарафи (райони).

Пждаритѣ обезателно да се задържатъ до 20. XI, а не отъ 1-й да се уволяватъ.

Има и много други въпроси, засѣгащи износа на грозде които не могатъ да се обематъ отъ подобни писания.

Най-добре е общинската управа да назначи единъ комитетъ, на чело съ пом.-кмета, завеждающъ отдѣлението, управителя на общин. лозовъ разсадникъ, представителъ на Агрономството и представителитѣ на лозарското дружество и кооперациитѣ, който да изработи всичко онова, което е необходимо за улесняване износа на грозда, и да се приведе веднага въ изпълнение.

Г.С.Б.

Общин. бюджетъ

(Изъ експозето на г. кмета)

Презъ последнитѣ 2 години бюджета е билъ реализиранъ така:

Фин. г.	Предвидено приходъ-разходъ	Постъпления	По-малко
	лева	лева	
1930/1931	76745793	37492749	48%
1931/1932	68535205	34090888	49%
въ по-малко	8210588	3401861	

Това намаление се отдава главно на общата криза и на обѣдняването на варненското население.

Като се има горното предъ видъ се предлага единъ „реаленъ“ бюджетъ отъ 53,831,600 лв., който въ сравнение съ миналогодишния представлява едно намаление отъ около 15 милиона лева.

Предвидени сж известни намаления на тарифитѣ.

Намаляватъ се въ разходната частъ възнагаждението на учителитѣ съ 50%, субсидиитѣ на разни дружества, организации, комитети и пр.

Предвиждатъ се да се извършатъ следнитѣ мероприятия: Родиленъ домъ, училище въ Добруджанския кварталъ, проучване и каптиране води, преправяне „Зала Съединение“ на библиотека и салонъ-читалище и за сказки; направа на 3 модерни нуждници, купуване камионетки за изхърляне боклукъ и за спешни работи, да се шосиратъ и канализиратъ улици и да се поставятъ бордюри.

Изброява всички мѣроприятия, които е извършило новото постоянно присѣствие.

Нуждитѣ

на нашитѣ основни училища.

Картината на училищата въ града ни съвсемъ не отговаря на изискванията на педагогията и хигиената.

Споредъ г-нъ К. Поповъ 38 първоначални отдѣления водятъ полудневни занятия за 19 отъ тѣхъ нѣма учебни стаи + 6 детски училища, всичко първоначалнитѣ училища се нуждаятъ отъ 25 учебни стаи.

При полудневнитѣ занятия децата оставатъ по-дълго подъ злотворното влияние на улицата вмѣсто да бждатъ по дълго време подъ ржководството на учителитѣ си.

Положението на прогимназиитѣ е още по плачевно. Въ града ни има всичко 3 прогимназии. Въ други градове съ много по-малко жители иматъ по 4—5 такива.

Тия три прогимназии иматъ едва 30 учебни стаи, въ които презъ миналата година сж водили полудневни занятия 19 класа.

Понеже преди обѣдъ и сл. обѣдъ се водятъ занятия по 5 часа, то обѣдната почивка е била едва 1/2 часъ, презъ което време не е имало физическа възможностъ да се почиватъ и да провѣтрятъ стаитѣ. Това се отразява най-зле върху ученицитѣ: тѣ се връщатъ споредъ инспектора, преуморени и болни.

За настѣпващата учебна година картината вече става потресающа: въ наличнитѣ 30 класни стаи, трѣбда да се обучаватъ 68 паралелки, т.е. и при полудневни занятия пакъ не могатъ да побератъ всички ученици!

А за учебната 1933-34 г., когато се предполага да има 85 паралелки, трѣбва занаятията да се водятъ по 2 работни дни презъ седмицата или само 80 учебни дни презъ цѣлата година.

При това печално състояние на училищата, г. Инспектора предлага незабавно да се откупи едно здание съ 8—10 учебни стаи за IV прогимназия, а за 1933-34 год. да се построи нова V прогимназия.

Такава е картината на училищата ни въ града. Това сж условията, при които работятъ ученицитѣ и се „приуморяватъ“

Не се хвалиме навредъ, че Варна е царицата на „Черно-море“, че тя е най-чистиятъ и хигиениченъ градъ, обаче, въ сжщото време забравяме нашитѣ деца—утрешнитѣ граждани, и ги поставяме да се обучаватъ въ най-нехигиенични условия да се преуморяватъ и разболяватъ.

Где е тогава смисълътъ отъ курортна Варна?

За да се избѣгне това ужасяващо положение на учебното дѣло въ града ни, на първо време трѣбва всичко да направимъ за да се снабдятъ училищата съ хигиенични сгради. Срѣдства за това ще се намѣрятъ. Когато се касае до здравето и живота на подрастващото поколение, трѣбва всичко да се жертвува! Тѣкмо сега се разглежда и и гласува бюджета. Общинския съветъ трѣбва да се справи съ това зло. Родителитѣ на тия деца очакватъ отъ тѣхъ да спасятъ децата имъ отъ мѣстата, дето сж разсадници на преумора и болести. Когато гласуватъ сега бюджета, нека да иматъ предъ видъ това положение и да знаятъ, че когато гласуватъ бюджета, сж вдигане ржка, едновременно тѣ или спасяватъ отъ израждане хиляди деца, или пѣкъ ги обричатъ на недѣгавостъ и израждане.

К.

На края се даватъ сведения за дълговетѣ на общината, които възлизатъ на около 72000000 лева. Тия дългове можели да се издѣлжатъ само чрезъ сключване новъ заемъ.

Така представениятъ бюджет-проектъ, не представлява нищо ново. Повече и не може да се очаква отъ днешната управа.

Тя страда отъ недѣзи, които ще я направятъ неспособна да реализира и този „реаленъ“ бюджетъ.“

Спортни игрища

Спорта у насъ получи своето развитие и поощрение след войните. За това единствената заслуга има младежта.

Презъ 1930 г. се гласува и специален законъ за уреждане въпроситъ около правилното и задължително спортуване и подкрепата, която дължатъ държава, общини и др. частни и общественни фактори.

Едно отъ главнитъ задължения на общинитъ, споредъ този законъ е да отпуснатъ мѣста и подпомогнатъ изграждането имъ въ модерни стадиуми и спортни игрища.

За значанието на спорта излишно е да говоримъ. Достатъчна е законодателната грижа на държавата за да разбере всѣки, че тукъ се касае за сериозенъ общественъ въпросъ.

Отнася се въпроса за правилното духовно и физическо възпитание на подрастващитъ поколения, защото онова, което виждаме около насъ да се приказва и шуми за нѣкакъвъ спортъ, той е далечъ отъ оня спортъ, упражняването на което се изисква за да бжде полезенъ.

Упражняването на спорта въ она форма, при която именно се говори за благотворни резултати у насъ не става по простата причина, че малцина сж истинскитъ спортисти, защото нѣма абсолютно никакви спортни игрища. Най-важното нѣма грижи и контролъ отъ тѣзи, които по служебенъ дългъ трѣбва да наблюдаватъ и ръководятъ общественитъ прояви.

Следователно, дългъ е на нашитъ отговорни общинари, дългъ мораленъ, общественъ и по законъ тѣ най-сетне да удовлетворятъ една крещеща нужда. Необходимата нужда Варна да има своитъ спортни игрища.

Специално за Варна този въпросъ има особеното значение, че неразривно е свързанъ съ курорта.

Никой съвременникъ не може да си представи курортна Варна съ претенции да бжде лѣтовище на чужденци, безъ разнообразнитъ сп. игрища, при липсата на които, за последнитъ тя представлява половината отъ онова, което въ сжщностъ притежава.

За съжаление всичко това за нашитъ голѣми общественици и политикани изглежда е мжчно за разбиране.

Тѣ знаятъ въ други по-важни области да се подвизаватъ. Спорта за тѣхъ е ритни топка, а ритането имъ помежду и зрѣлищата, които създаватъ съ своитъ глупости, е важна обществена работа.

Инакъ въпроса за спортнитъ игрища и детски градини отдавна би билъ разрешенъ.

Обаче, справедливостта изисква да изтъкнемъ, че е имало и сега има наши общински деятели, които сж проявявали интересъ и сега полагатъ известни грижи въ тази насока, дано само гласътъ имъ не остане на халостъ както въ миналото.

Напоследъкъ отъ 1915 год. може би за десетий пжтъ въпроса за спортнитъ игрища се поставя за разрешение отъ нашитъ общинари и все остава въ папкитъ безъ да достигне даже до общ. съветъ.

Сега всичко необходимо отъ гледна точка на форма и законъ за целта е направено.

Варненскитъ граждани и спортисти-младежи очакватъ най-сетне да се погледне по-съвременно и трѣ-

Домакинско у-ще.

Настжпва месецъ септемврий и едновременно просвѣтнитъ сезонъ. Всѣки родителъ е задълженъ въ какъвъ видъ училище да даде своето дете, съ перспективи за бждащето му.

Много родители по разни причини желаятъ да дадатъ на дѣщеритъ си *образование, чрезъ което да станатъ добри домакини*. Защото, една отъ причината на семейнитъ раздори, днесъ е лошата домакия. Но, напраздно ще търсятъ тия родители подобни училища въ града ни.

Сжществуващитъ училища въ града ни сж създадени да подготвятъ младежта за продължение на образованието си въ по-висше учебно зведение или пъкъ да имъ дадатъ известна опредѣлена професия.

Въпреки желанието си, тия родители, които виждатъ добруването на дѣщеритъ си въ естествената имъ среда — като майка и домакия, тѣ изпращатъ дѣщеритъ си въ горнитъ училища, за да се чудятъ и маятъ тѣ, когато завършатъ училището, какъ да се справятъ съ домакинската работа, която имъ предстои въ бждащиятъ пжтъ на живота.

Министерството на търговията схващайки изискванията на новото време и за да задоволи нуждата отъ учебни заведения, които да обучаватъ добри домакини, миналата година създаде новъ типъ професионални училища, които именно иматъ за целъ да възпитатъ добри домакини.

Програмата на тия училища предвижда за изучаване следнитъ предмети: Български езикъ и литература, чужди езици, *сметководство въ свързка съ домакинството, кройчество и шевъ на бельо и горни дрехи; бродерии, готварство: българска и чуждестранна кухня. Сладкарство, консервиране на зеленчукъ и плодове, хигиена и отглеждане на детето*.

Всички тия предмети, освенъ теоретически, се изучаватъ и практически въ обзаведенитъ за тази целъ при училищата работилници и кухни.

Отъ изложената програма въ едри щрихи, се вижда, че действително това училище ще приготви добри домакини.

Необходимостта отъ такъвъ типъ училище въ града ни се чувствува все по-вече и по-вече и трѣбва да се настоява предъ съответнитъ фактори, да се открие колкото може по-скоро подобно училище, защото *добрата домакия е стълбътъ който крепи семейството*.

Кехайовъ.

во на подобни въпроси и г-да общинскитъ съветници единодушно да дадатъ своятъ вотъ за едно дѣло съ резултатитъ, на което впоследствие тѣ сами ще се гордѣятъ.

Г.С.

Кореняци,

Четете Вашия вестникъ, той за Васъ се издава.

Гроздова изложба въ Варна.

Денътъ за откриването на изложбата е вече опредѣленъ — 18 септемврий. Ще трае до 25 с. м. Откриването ѝ ще стане въ дансинга при Морското казино, който ще се декорира подходящо. Издействувано е 50 на сто намаление на посетителитъ по всички държавни желѣзници. Изложбата се урежда отъ Варненската градска община при материалната подкрепа на М-вото на Земледѣлието и Държавнитъ имоти и Варненската Попул. Банка. Ръководството на изложбата е възложено на комитетъ въ съставъ: П. гр. Кметъ, заведующия на разсадника, общин. съветникъ, директора на Варненската земледѣл. катедра, управителя на лоз. овощарското стопанство и представителитъ на Варненската търговска индустр. камара, Варнен. попул. банка, Варна, лозаро-овощарско д-ство, коопер. „Димиятъ“ и „Мискетъ“ и Варнен. фабриканти на зеленчукови и овощни консерви.

Комитета вече е ималъ I-то заседание и сж били разрешени всички подготвителни въпроси.

Споредъ изработениятъ правилникъ целта на изложбата е: 1) да се констатира състоянието на лозарството, овощарството и винарството; 2) да се подчертае правилната насока и развитие на тѣзи отрасли; 3) да се запознаятъ интересующитъ се съ новоститъ и литературата въ областта на лозарството, овощарството и винарството; 4) да се насържаватъ отличилитъ се производители въ това направление и 5) да се пропагандира нашето производство въ чужбина.

Могатъ да взематъ участие съ право на награди: производители на лозови, овощни и винарски продукти и материали отъ цѣлата страна, сжщо и собственицитъ или търговцитъ отъ цѣла България на употребяванитъ въ лозарството и винарството сръдства и препарати, инструменти, уреди и машини. Изложителитъ търговци и индустриалци нѣматъ право на парични награди.

Желающитъ да взематъ участие въ изложбата, трѣбва да подадатъ декларация, която се получава безплатно отъ Варнен. община, или отъ Агрономството. Изложителитъ-варненци подаватъ тия декларации попълнени въ управлението на Варненския лозовъ разсадникъ, всички други — въ околийскитъ агрономства или катедри.

Всѣка отдѣлна мостра, предназначена за изложбата, трѣбва да бжде по 3 кгр., тия отъ вино, ракии, сиропи и др. напитки — по 2 бутилки, съ най-малка вмѣстимостъ 0.500 кгр., консерви — най-малко 2 кутии, лози по 5 екземпл. и овощ. дървета по 2 екземплара.

Преценката на изложенитъ предмети, ще се извърши отъ наградителна комисия (жури).

Ще се раздадатъ на изложителитъ следнитъ награди:

Ранозрѣйни: 2 награди на обща сума 1100 лв.

Къснозрѣйни: 6 награди на обща сума 2200 лв.

Винени сортове: 6 награди на обща сума 1700 лв.

За овошки:

6 награди на есенни плодове на обща сума 1700 лв.

6 награди на зимни плодове на обща сума 1700 лв.

За пжпеш (зимни) 1 нагр. отъ 200 лв.

За III група — винарство, въ която се включватъ: вината, гроздовиятъ сокъ и ликьоритъ, 8 награди на обща сума 2700 лв.

IV група — винарски сждове 3 награди, на обща сума 1100 лв.

V група — опаковка и транспортъ на грозде — 3 награди, на обща сума 1100 лв.

VI групата — консерви, зеленчуци, мармалади и сиропи, 3 награди, на обща сума 1100 лв.

VII групата посадоченъ лозовъ и овощаренъ материалъ, 6 награди, на обща сума 1700 лв.

На VIII група — сръдства, препарати, инструменти, орждия и машини, употребявани въ лозарството, овощарството и винарството, както и за литературата по сжщитъ отрасли, ще се издаватъ похвални отзиви (дипломи).

Сжщо и за всички групи, независимо отъ паричнитъ награди, ще се раздаватъ похвални отзиви (дипломи).

Варненскитъ лозари трѣбва да направятъ възможното за да се представи варненското грозде както подобава.

За по-голѣми подробности всѣки може да се отнесе до Управителя на Лозовия Разсадникъ или Лозарското Д-ство и кооперациитъ „Мискетъ“ и „Димиятъ“.

На вниманието на всички.

(Продължение отъ бр. 7 и 8.)

Чл. 3. Относно висящитъ въ сждилищата производства по утвърждаване публичнитъ продажби, длъжникътъ може да упражни предоставеното му отъ чл. 1 право до свършването на тия производства въ инстанцията, въ която се намиратъ при влизането на закона въ сила.

Въ тоя случай, ако длъжникътъ не плати въ срокъ нѣкоя отъ следуемитъ се вноски, разглеждането на дѣлото продължава отъ последното процесуално действие.

Едновременно съ спиране на дѣлото сждътъ постановява да се повърне на купувача внесена отъ него сума; въ случай, обаче, че дѣлото се възобнови, сждията-изпълнителъ е длъженъ да го покани, ако желае да му се възложи имотътъ, да внесе наново нададената отъ него сума. Ако този купувачъ откаже да стори това или не внесе въ дадения му срокъ наддадената отъ него сума, постжпва се съгласно чл. 321 отъ гражданското сждопроизводство. Въ тоя случай първия наддавачъ, който е отказалъ да поеме имота, не губи залога си.

Къмъ чл. 3. Както се вижда отъ мотивитъ на законопроекта, кжщитъ на много длъжници сж биле продадени на публиченъ търгъ, често пжти на неимовѣрна низка цена. Съ членъ 3 отъ закона се дава възможностъ на такъвъ длъжникъ да си запази продадения вещь имотъ, стига производството по утвърждението на публичната продажба да не свършено т. е. продажбата да е утвърдена. Ако производството — продажбата още е висяща, длъжникътъ може да се възползува отъ облекченията, които дава чл. 1 т. е. да изплати задължението си въ сроковдтѣ, опредѣлени отъ сжщия членъ. Това право може да използва само до като производството се намира въ инстанцията въ която то е въ момента на *влизането на закона въ сила* — 16 априль т. г., следователно ако производството е преминало въ по-горна инстанция следъ влизането на закона въ сила и преди длъжника да е направилъ своето искане, то той не може да се ползува отъ облекченията на чл. 1 отъ закона. (Следва)

Гоститъ Италианци.

През юлий месец, това лѣто, градътъ ни бѣ поласканъ отъ едно желанно посѣщение. Веселитъ мили синове на близката намъ по духъ и сърдце вълшебна Италия бѣха ни на гости. Въ своя малкъ пристой отъ 7—8 дни, тѣ, досуъ се слѣха съ всички слоеве на нашия народъ, сѣкашъ това е било така всѣкога. И за пръвъ пѣтъ това така непосредствено се констатира и дълбоко чувствува. Родството на царскитъ дворове на двата народа топлеше сърдцата на всички и това се манифестираше по този случай при всички срещи групово и отдѣлно. Думата „свато“ неусѣтно си проби пѣтъ, изтълкува се правилно и запомни отъ младитъ гости. Тѣ я произнасяха ясно при всички случаи. Голѣмъ празникъ бѣше тѣхното кжско гостуване; днитъ съ тѣхъ изтекаха неусѣтно; тѣ бѣха радостни, тържествени дни, както за насъ тѣй и за тѣхъ! Следъ заминаването на тия весели и волни смелчаи на морскитъ простори, усети се празнота, и въ душата на всички ни се почувствува отсъствието на скъпи, задушени другари, чеда на отлична страна. И това най-вече почувствува Варна. Дано тази втора възторжена спойка следъ царския свѣщенъ съюзъ, благословенъ отъ Царя на царетъ, затвърдена съ циента на братскитъ чувства и съзнанието въ общия прогресъ, останатъ и процѣтватъ все повече и повече презъ днитъ вѣкове. Перипетиитъ на миналото ни сж тождествени, на бждащето — очертани.

Една сутринъ къмъ 9 часа, кея и вълнолома на пристанището се препълниха съ многохляденъ народъ. Въ възхитенитъ лица на всички, празнично облечени, България изпроваждаше своитъ мили гости съ цвѣтя, съ развети бѣли кърпи и въздушни целувки... Синовеъ на приказна Италия лудуваха въ видимо възхищение по палубата на своитъ бронирани единици. Ура! и отъ двѣтъ страни се носѣше надлеко въ морския ширъ. Веригитъ загърмѣха, изстребителитъ се поклатаха игриво и единъ следъ другъ излѣзоха отъ пристанището. Следъ тѣхъ пое своя пѣтъ гордо-гордо и мощната единица на адмиралъ Морено - крайцера „Куарто“ къмъ цар-

ската лѣтна резиденция Евксиноградъ. Изстребителитъ взеха своитъ мѣста около морския стоманенъ гигантъ и го последваха. Морето леко се вълнуваше и полюляваше едвамъ видимо малката флотилия отъ петъ бойни кораби.

Стигнала въ водитъ на Евксиноградъ, флотилията се разгърна въ боеви редъ. Тя извърши въ честъ на нашата Августейша Царска Двойка една кжса бойна маневра, една твърде интересна репетиция. Крайцера застана въ центъра, а изстребителитъ взеха къмъ него враждебни далечни позиции отъ всички четири страни. Започна се глуха, съвършено безшумна стрелба отъ всички петъ единици. Нѣкакви снаряди експлодираха безъ грѣмъ, безъ трѣсъкъ около всѣки параходъ, вдигнаха се голѣми кълба бѣл димъ и ги покриха съ гжста мъгла. Окото не виждаше нищо, освенъ мъгла, която ги маскира и тѣ вече не представляваха отъ себе си обектъ за прицелъ отъ никоя страна. Мъглата бѣ толкова голѣма, че лекия морски вѣтъръ я повлече къмъ двореца Евксиноградъ, покри неговитъ брѣгове и за малко време ги направи невидими. Като се разчисти повърхността на Евксинопонта отъ искусствената мъгла, адмирала поздрави отъ своя крайсеръ владѣтелитъ на България за последенъ пѣтъ съ 21 топовни грѣмѣжи, на които една отъ нашитъ брѣгови батареи отговори съ сжщото число. Следъ това крайцера „Куарто“ прибра около себе си, на почетно разстояние своитъ по-малки съподвижници и взе направление на изтокъ, къмъ Босфора. Около 12 часътъ малката флотилия на великата приятелска сила преваля хоризонта и се изгуби въ необятнитъ простори на морето, отнасяйки на борда си бѣлитъ лебеди на Пиемонта. Нека имъ е пѣтя откритъ всѣкога и на всѣкжде. Тѣ, увѣрени сме, ще разнесатъ по свѣта блага вѣстъ за нашия трудящъ се народъ и за обетована и гостоприемна България.

До виждане. При по-щастливи дни, при постигнати национални възждѣления.

Варна, 1932 г.

и. м. д.

ХРОНИКА

Отъ 10 т. м. започва записването на ученицитъ отъ всички училища въ града, а отъ 15 редовнитъ занятия.

Погравителнитъ изпити въ прогимназиитъ започватъ отъ 5 септември, а въ гимназиитъ отъ 10 с. м.

Къмъ средата на т. м. пристигатъ въ пристанището като гости нѣколко английски военни единици.

Готви се тържественото имъ посрещане. Сжщо ще се уреди и футболно състезание съ сборния тимъ на гоститъ англичани.

Следъ посещението на италианскитъ военни кораби, това е второто голѣмо внимание на великитъ сили къмъ България.

Варненци съ радостъ очакватъ гоститъ.

Времето продължава да бжде топло и много благоприятно за морски бани. Водата е 25 градуса. Пѣськъ горещъ, слънцето силно. Морето тихо и приятно.

Намалена е таксата на топлитъ морски бани I кл. 15 лв., II кл. 10 лева.

На 18 того въ града ни — Морското казино се открива

гроздова изложба за цѣла България. Ще се излагатъ още овошки, овощни дръвчета и др. За целта има избранъ комитетъ. Искано е намаление 50% по желѣзницитъ.

Следъ промишлената изложба тази идва тъкмо на мѣсто да подчертае още и лозарското значение на Варна.

Лозарската кооперация Мискетъ и тази година готви кооперативенъ износъ на грозде.

Направени сж постѣпки за директна работа чрезъ Съюза на землед. кооперации.

Лозарския съюзъ въ последната конференция презъ м-цъ августъ е решилъ да изнася грозде.

За износа въ града ни е на-товарено лозарското д-во.

Ако действително тази работа добре е замислена и извърши по начинъ имайки се предъ видъ опита въ тази областъ подобна инициативе и дейность действително би била въ услуга интереситъ на нашитъ производители-лозари.

Печатница „Изгрѣвъ“—Варна.

ПРИСТИГАНЕТО

на Българския архиерей Симеонъ и грѣцкия Калиникъ въ Варна презъ 1874 год.

Варненскитъ руски вице консулъ съ писмо подъ № 33 отъ 26 мартъ 1874 г. до руския генераленъ консулъ пише следното по пристигането на гореказанитъ двама архиереи:

М. Г.

Александръ Никаноровичъ,

Имамъ честь да донеса до сведение на Ваше Превъзходителство, че едновременно на единъ отъ австрийскитъ параходи. въ четвъртъкъ, на 21 мартъ пристигнаха въ Варна и българскитъ архиерей Варно-Преславский Симеонъ и грѣцкия епископъ Калиникъ, назначенъ въ Варна. Двамата архиереи телеграфически съобщиха на своитъ общини за заминаването си отъ Цариградъ. Въ четвъртъкъ отъ ранно утро и българи и грѣци почнаха да се събиратъ на пристанището, очаквайки, както единитъ, така и другитъ, пристигането на парахода, къмъ който отъ брѣга се отправиха две лодки за приемане по отдѣлно всѣки архиерей. Въ лодкитъ седнаха по нѣколко по-първи граждани грѣци и българи. Първа пристигна на брѣга лодката съ българския архиерей, която спрѣ на карантинното пристанище, кждето очакваха множество грѣци и българи, во главе съ своето народно духовенство. При виждането на българския архиерей грѣцитъ се поотдрѣпнаха и обърнаха лице въ противоположната страна — къмъ морето, за да се не видятъ съ него, обаче, изкриво мнозина поглеждаха на минаващия задъ грѣба имъ български владика, макаръ и неприязнено, но безъ това да направятъ нѣкакъвъ си скандалъ.

Азъ имамъ свиждане и съ двамата архиереи. Въпрѣки желанието и настояването на мѣстнитъ българи, които молиха архиерея да остане за нѣколко дни въ Варна, за да служи на Врѣбница въ мѣстния български параклисъ, Преосвещениятъ Симеонъ, като отпрати нѣколко назидателни съвети къмъ членоветъ на общината, на които внуши да избѣгватъ въ своитъ сношения съ варненци, всѣкакви оскърбителни действия, които могатъ да дадатъ поводъ на Вселенската Патриаршия да се оплаче на Портата противъ българитъ и тѣхнитъ архиереи — въ сжщия денъ, по желѣзницата, той замина за Шуменъ.

Членоветъ на общината, като видѣха невъзможността да спратъ архиерея до Врѣбница, постараха се да взематъ дума отъ него съ обещание, че ще ги посети поне презъ настѣпващитъ великденски празници. Като представи на гледъ на членоветъ удовлетворителното положение, въ което се намира църковния въпросъ въ Цариградъ, а така сжщо, че макаръ и кратковременно, неговото присѣствие въ Варна, може да предизвика отъ страна на новопристигналия грѣцки архиерей нови оплаквания и нареkania, каквито за полза на българското дѣло следва, по възможность, да се избѣгватъ, — Преосвещениятъ Симеонъ отклони и това домогване на тукашнитъ българи. А на мене на саме архиереяъ каза, че той не желае, съ своето появяване въ Варна, да тревожи Преосвещения Калиника, който пръвъ пристигналъ въ енорията, и съ когото наедно пжтешествуваха, но нито думица не си предумали презъ време на

КОЛОНА НА ЧИТАТЕЛЯ.

Въ тази колона за въ бждаще ще се дава мѣсто на мненията на читателитъ на вестника относно: повдигане на града ни, днешното му състояние, нередовности въ управлението му и др.

Кореняци, всичко въ свръзка съ горното, което намирате за необходимо, донасяйте писменно до редакцията на вестника. Така той ще изразява по-добре вашето мнение!

Близо на кръстопѣтя на улицитъ „Графъ Игнатиевъ“ и Ив. Екзархъ“ имаме до недавна чешма, отъ която се снабдяваха съ вода жителитъ отъ тия улици, които нѣматъ чешми въ домоветъ си. Такива граждани има много по тия улици. По не-известни причини тая чешма се вдигна и всички тия граждани останаха безъ вода. Принудени сж да изпросватъ отъ тукъ отъ тамъ такава. Като правимъ този фактъ публично достояние, очакваме отъ съответнитъ власти да наредятъ да се построи наново чешмата.

Гражданинъ отъ тази улица.

Желателно е общинската управа да разшири поливането на улицитъ въ центъра на града гдето става най-голѣмото движение защото никога Варна не е била толкова прашна. Улицитъ покрай оградата на девическата гимназия иматъ неза-помненъ пластъ отъ прахъ.

пжтуването отъ Цариградъ до Варна.

Доколкото българскитъ архиерей съ видимо удоволствие се връщаль въ енорията си, дотолкова ми се показва въ недѣля мраченъ и печаленъ варненскитъ архиерей Калиникъ, когото азъ посетихъ следъ службата. Въ тоя денъ, недѣля Врѣбница, Калиникъ първи пѣтъ извърши литургия въ митрополитския храмъ, при многочисленно стечение на варненци и грѣци (к. пр.). Азъ заварихъ при архиерея неговия замѣстникъ Архимандрита Димитрия и единъ младъ грѣкъ — Констандисъ. Въ тѣхно присѣствие Преосвещениятъ се оплака за сждбата, която го е хвърлила въ Варна, кждето той освенъ безпорядѣци нищо добро не намѣрилъ. „Нито епархия, нито редъ въ града азъ намѣрихъ и не зная какво да правя,“ говорѣше Епископъ Калиникъ. Азъ се старахъ, по възможность, да утѣша архиерея представяйки му на гледъ, че отъ неговитъ благоразумни действия ще зависи привеждането въ редъ на всички дѣла по разстройството на епархията и помиренето на гражданитъ.

Въ сжбота, Негово Преосвещенство посети варненския мютесарифъ и другитъ чиновници на мѣстната администрация, съпровожданъ отъ Архим. Димитрия и двама чорбаджии, членове на меджлиса. Преосвещениятъ ми заяви, че до Великъ денъ той никжде отъ двора нѣма да излѣзе и азъ ще се възползувамъ отъ това и ще го навестявамъ по-често и помалко ще го преободрявамъ.

А. И-ий.

Четете в. „Варнен. Кореняк“